

Відгуки про книжку

Ця книжка – історія про те, як дисципліна, талант і сила волі в акомпанементі з головною рисою щасливих жінок – ЛЕГКІСТЮ – допоможуть досягати надзвичайних вершин: професійних, кар'єрних і особистих. І все це – одночасно! Рука тремтить і тягнеться порівняти Таню та її історію (і реальний РЕЦЕПТ!) щонайменше з Мішель Обамою. Або Джейн Біркін. Але ні – вони хоч і були талановитими, ані на кого не схожими і зрештою – успішними, та все ж були номер два. Таня – номер один. Вона має чудову сім'ю, чоловіка і дітей, але річ не в цьому – просто вона сама побудувала власну систему цінностей, вімірювань і навіть задовольень – і всюди посіла перше місце та навіть узяла гран-прі. Ви так теж можете – просто ніколи не порівнюйте з себе з іншими. І пам'ятайте, куди зібралися і що вам потрібно. Але це неточно!

Це книжка-коуч, книжка-натхнення і книжка-видихання. Коуч – тому що містить багато точних запитань, які визначають для вас важливий вектор, якщо ви загубилися. Натхнення – з прикладів і досвіду. Видихання – бо ви зрозумієте, що не святі горшки ліплять, і навіть ви (і навіть я!), звісно, зможете стати ким завгодно. За однієї мінімальної умови – якщо будете ТОЧНО цього хотіти.

Тетяна Гриньова,
медіа-менеджерка,
засновниця благодійної платформи
Kind Challenge

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

Про те, як запустити власний бізнес, уже написано не одну книжку. А ось про те, як будувати кар'єру у великих компаніях, до цього часу пораду було знайти складніше. Тетяна вміло поєднує висновки зі свого шляху в міжнародних компаніях з рецептами та шаблонами: як оцінити й зробити правильний вибір між кар'єрними можливостями, як вибудувати навколо себе коло корисних знайомств, що запитати на першій зустрічі в ментора, як збудувати персональний бренд, що сприятиме просуванню в корпорації (та за її межами). Студент-випускник знайде тут рекомендації, як показати себе на своїй першій роботі, а досвідчений управлінець – корисні поради з керування колективом.

Володимир Дегтярьов,
директор Newsfront PR Agency,
бізнес-коуч

[>>>](http://kniga.biz.ua)

Тетяна Лукинюк,
Людмила Колб

ЯК ХОТІТИ Й ОТРИМАТИ ВСЕ

(АЛЕ ЦЕ НЕТОЧНО)

віхбла

Київ · 2021

[>>>](http://kniga.biz.ua) Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

Зміст

Перш ніж	9
Розділ 1. Час	13
Чому вміння ним керувати – відправна точка для успіху в усіх наших діях	
Розділ 2. Енергія	39
Як енергія впливає на наше життя та де черпати сили на рух уперед	
Розділ 3. Пошук	65
Як шукати себе, щоб зрозуміти, хто ми і чого нам насправді хочеться в житті	
Розділ 4. Шлях	91
Стратегії, які пришвидшують або гальмують наш професійний розвиток і просування в кар'єрі	
Розділ 5. Люди	137
Хто допомагає нам розвиватися, підкорювати цїлі та здобувати можливості	
Розділ 6. Навички	173
Уміння, які посилюють та виділяють нас серед інших	
Розділ 7. Лідерство	241
Як бути тим, хто надихає та веде інших за собою	
Розділ 8. Стать	279
Фахівчиня, дружина, мама – як гендерне питання впливає на те, чого ми можемо досягти	
Майже крапка	311

Перш ніж

Привіт, мене звуть Тетяна Лукинюк, і я понад двадцять років працюю у великих корпораціях. Моя кар'єра розпочалася зі стартових позицій перекладачки й асистентки. Зараз я керую бізнесом міжнародної компанії в Україні в ролі генеральної директорки та входжу до списку Self Made Women за версією Forbes.

Це дуже захопливий, хоча й нелегкий шлях. Та завдяки отриманому досвіду я навчилася досягати мети, фокусуватися лише на головних для себе речах, відсікаючи зайве, ухвалювати нелегкі рішення і не зупинятися, коли щось іде не за планом. Робота в різних компаніях дала мені змогу зрозуміти, як влаштований корпоративний світ і як будувати в ньому успішну кар'єру. При цьому залишатися собою, мати поряд тих, хто завжди підтримає, і проживати наповнене життя, де, крім роботи, є ще родина, хобі й інші проекти. Аналізуючи власний шлях та спостерігаючи за іншими людьми, я дійшла важливих висновків, якими прагну поділитися.

«Слухай, ну твоя кар'єра – це ж просто якась зразкова історія, немовби з американського фільму про ділових жінок. Тільки вперед, тільки вгору з неймовірною легкістю, жодних вагань», – якось сказав мені мій приятель.

Перш ніж

Це не так. Ніколи не буває легко.
Ніколи не буває тільки вперед.
Ніколи не буває без хвилювань і сумнівів.
Ніколи не буває без ризику.

Якщо порівняти кар'єру з підйомом на гору, то це не організована подорож за заздалегідь визначеним маршрутом, у зручному одязі, з усім необхідним спорядженням і запланованими зупинками.

Це радше

“мандрівка крізь широкі простори, у якій саме ми визначаємо її – напрямок та супутників, що йдуть із нами.

Саме завдяки цим супутникам – колегам, команді, керівникам – мій кар'єрний шлях пришвидшувався чи гальмувався. Сьогодні – голова йде обертом від власного успіху, бо вдалося підкорити бажану мету, а вже завтра – нудить, бо припустилася чергової помилки, усе пішло шкереберть або хтось навмисне розстібнув мій ремінь безпеки, поки я летіла вперед на шаленій швидкості.

Важкі та ризиковані рішення – постійні супутники на шляху нагору. Важкі, бо часом немає кращого або гіршого варіанта – і обирати доводиться лише з того, що є. Ризиковані, бо ніколи не знаю наперед, що на мене чекає, коли я роблю той чи інший вибір.

Під час мого кар'єрного шляху мені довелося зробити кілька таких виборів. Першою роботою була позиція перекладачки у спільному підприємстві з Motorola, потім я працювала асистенткою і згодом, у 24, стала керівницею адміністративного відділу в американській технологічній компанії GTECH.

У 27 я зробила перший значущий вибір: змінила професійний напрям, обравши маркетинг,

і пройшла шлях від акаунт- та бренд-менеджерки в Scholz & Friends, Gallaher Plc, The Coca-Cola Company до топових позицій – директорки з маркетингу в Oriflame та Anheuser-Busch InBev.

Потім настав час другого великого вибору – після понад 10 років у маркетингу я вирішила розширити професійні обрії та стала національною менеджеркою з продажу шоколаду в компанії Mars. Зараз я як генеральна директорка керую бізнесом Red Bull в Україні.

Хочу підтримати вас у вашому професійному зростанні, тому й вирішила розповісти свою історію: з чого все почалося, як я сформувала власний напрям руху, які кар'єрні та життєві стратегії спрацювали, про що повсякчас запитую себе і що відбувається за лаштунками успіху. Проте розповідаючи ті чи інші історії, я не вказуватиму назв компаній та імен людей, щоб не порушувати угод щодо конфіденційності та приватності конкретних особистостей.

Я багато читала та вчилася під час своєї кар'єрної подорожі, і часто вже ретроспективно розуміла, що певні важкі рішення й складні робочі ситуації можна було розв'язати легше, швидше та ефективніше. Але поряд не завжди був ментор або друг, який міг би вчасно мене застерегти чи дати пораду.

Вважайте цю книжку вашим паперовим ментором. Вона не врятує від помилок, не полегшить ухвалення непростих рішень і не зменшить болю від поразок. Але принаймні ви знатимете, до чого варто бути готовими, і рухатиметеся вперед усвідомлено.

Уся моя історія та досвід не мали би шансів з'явитися як книжка, якби не співавторка – редакторка й журналістка Люда Колб. «Людо, ти ж розумієш, що книжка в нас вийде тоненькою, бо думок у мене небагато?» – сказала я їй під час першої зустрічі.

«Ага», – відповіла Люда. Зрештою ми провели разом понад 15 бесід і багато захопливих годин, обговорюючи світ бізнесу й кар'єри. Саме Люда перетворила наші інтерв'ю та роздуми на текст книжки. «Розкажімо ще й про це!» – постійно звучало від неї, тому книжка все ж не вийшла тоненькою.

Навіть якщо ви не в усьому погодитеся зі мною (це все-таки мій досвід, а не інструкції), та хоча би будете розуміти, що ви – не одні. Що принаймні ще одна людина проходила й пройшла крізь схожі труднощі, виклики та випробування.

А іноді навіть цього достатньо, щоб не здатися і впевнено продовжувати свою життєву мандрівку.

Розділ 1

ЧАС

*Чому вміння ним керувати – відправна
точка для успіху в усіх наших діях*

Те, що вам належить

Офіс, близько десятої вечора, я дуже хочу їсти і додому. До того ж у мене перше кохання, і свого тодішнього бойфренда теж воліла би бачити частіше. Мені двадцять, працюю перекладачкою – по 12–16 годин на день. У цій роботі є цікава особливість: переклад може «визріти» в голові досить швидко, але його потрібно ще надрукувати – а це додатковий час. У гру вступає проста залежність: що швидше пальці знаходять потрібні літери на клавіатурі, то раніше підеш додому.

Я добре пам'ятаю, як збагнула це і вирішила навчитися техніки «сліпого» набору: коли не дивишся на клавіші, а друкуєш, використовуючи всі десять пальців, завдяки чому економиться чимало часу. У перервах між перекладами я годинами тренувалася, накривши руки серветкою, аж допоки не досягла досконалості.

Мені вдалося: зараз я можу одночасно розмовляти з кимось і друкувати не думаючи, які саме клавіші натискати. Якось мій колега пожартував: «Можна нескінченно дивитися на три речі: як тече вода, як працюють люди і як ти друкуєш, балакаючи зі мною».

Історія може здатися простою, смішною та неважливою, але для мене в двадцятирічному віці